

PREBIVATI U KRISTU

Mario Dučić,
rujan 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar. On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa roda, a pročišćava svaku koja ne rađa rod, da rodi više roda. Vi ste već čisti zbog riječi koju sam vam rekao. Ostanite u meni i ja ću ostati i vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.“ (Ivan 15:1-5)

Vinova loza je oduvijek bila posebna biljka, osobito zato što iz jednog trsa može izrasti

mного grožđa. U Starom zavjetu vinova je loza često simbolizirala Izraelovu plodnost u izvršavanju Božjeg djela na zemlji, što se jasno može vidjeti u knjizi proroka Izaije, kada je u viđenju i pjesmi o vinogradu, odnosno Izraelu,

✦ **Bog Otac za svoju crkvu nije namijenio da bude zaokupljena izvršavanjem religijskih aktivnosti. Crkva nije pasivna organizacija istomišljenika, dobrih ljudi prihvaćenih od strane svijeta. Bog Otac prvenstveno od nas želi da rađamo rod za njega i proslavimo njegovo ime među narodima.**

rekao: „Zapjevat ću svojemu dragome, pjesmu svog ljubljenog njegovu vinogradu. Moj je dragi imao vinograd, na brežuljku rodnome. Okopa ga, iskrči kamenje, posadi ga lozom plemenitom. Posred njega kulu on podiže i u nj tijesak metnu. Nadaše se da će uroditi grožđem, a on izrodi vinjagu.“ (Izaija 5:1-2) Izrael u to vrijeme nije rađao dobrim rodom. Bog je učinio sve što je mogao, ali roda nije bilo. Izraelci zapravo nisu bili usredotočeni na Božje stvari, već same sebe; pohlepno su grabili sve više posjeda za sebe, marili uglavnom za zabavu i činili nepravdu. Zbog toga ih je, nažalost, Bog Otac, kao vinogradar, morao obrezati.

U priči koju je ispričao Isus, govori se o istome. Isus kaže da je on pravi trs, a njegov Otac vinogradar; narodu oko njega to nije bila nova usporedba. Znali su da je Bog Otac vinogradar,

✦ **Krist je trs, a Bog Otac vinogradar koji se brine za mladice i čini ih plodonosnima. Plodne mladice su svi oni koji kažu da slijede Krista i koji zbog živog zajedništva s Kristom donose mnogo roda.**

da od svojeg naroda, koji je mladica nasadena na Krista, kao trs, očekuje da rodi roda za njegovo kraljevstvo.

Bog Otac za svoju crkvu nije namijenio da bude zaokupljena izvršavanjem religijskih aktivnosti. Crkva nije pasivna organizacija istomišljenika, dobrih ljudi prihvaćenih od strane svijeta. Bog nije namijenio svoje evanđelje za kakvo životno osiguranje i dobrobit našim sebičnim željama i prohtjevima. Bog Otac prvenstveno od nas želi da rađamo rod za njega i proslavimo njegovo ime među narodima.

U današnje vrijeme očekujemo roda kako bismo sebi nagomilali materijalne stvari s kojima ćemo se odmetnuti od Boga, baš kao što je činio Izrael u vrijeme proroka Hošee kada je rod upotrebljavao za žrtvenike i kićenje, a ne za Božju slavu: „Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I što mu je više rodilo plodova, to je više umnažao žrtvenike; što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije dizao stupove.“ (Hošea 10:1-2)

1. BOG, BEZ IZNIMKE, OČEKUJE OD SVAKOG VJERNIKA DA RAĐA ROD NJEGOVA KRALJEVSTVA I TAKO PROSLAVI NJEGOVO IME.

„Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.“ (Ivan 15:8)

Isus je vrlo jasno izložio tu istinu i ne smijemo ignorirati njegove snažne riječi. Krist je trs, a Bog Otac vinogradar koji se brine za mladice i čini ih plodonosnima. Plodne mladice su svi oni koji kažu da slijede Krista i koji zbog živog zajedništva s Kristom donose mnogo roda. Ako tvrdimo da smo kršćani, onda pripadamo Kristu, a ako pripadamo Kristu, moramo roditi mnogo roda za njega. Bog Otac od nas očekuje rod za svoje Kraljevstvo.

Ako se odmaknemo od živog odnosa s Isusom Kristom, postat ćemo površni i religiozni kršćani te prestati rađati rod za njega. Tada će nas Bog Otac morati ukloniti s trsa. Neproduktivni vjernici su ustvari mrtvi vjernici, odnosno mrtve grane koje će sam Bog, radi dobrobiti drugih, morati ukloniti: „Ako tko u meni ne ostane, bacit će se kao mladica napolje i osušit će se. Takve potom skupe i u oganj bace da gore.“ (Ivan 15:6)

Osobno smatram da je današnja crkva u nekim segmentima u potpunosti slijepa i u zabludi s obzirom na Krista. Kršćani vjeruju ako idu u crkvu – da su spašeni i da je sve u redu. Mnogima je Krist kao još jedna od sigurnosti u životu ili samo netko tko im provida stvari za lagodan život na zemlji, baš kao u Hošeino vrijeme. Kao da Krist postoji kako bi umnožio plodove

za osobnu dobrobit pojedinaca, a ne dobrobit Božjeg Kraljevstva ili njegovog imena. Krist je bio vrlo jasan – bez obzira u koju crkvu idemo – ako tvrdimo da smo njegovi, on od nas očekuje roda. U protivnom će nas morati odrezati od sebe. Drugim riječima, mi i dalje možemo nastaviti održavati svoja bogoslužja, realizirati razne projekte i živjeti svoj religiozni život, dok je stvarnost zastrašujuća: on nas je odbacio!

Vjernici koji ne prebivaju u Kristu i koji ne donose roda, ne samo da su za njega bezvrijedni već mogu zaraziti i ostatak trsa. Često se događa da takvi ljudi pokušavaju zaustaviti trud vjernika koji prebivaju u Kristu. Takvi vjernici nemaju prave Božje sile i snage te u konačnici postaju Božji neprijatelji. Čitajući ove Isusove riječi, moramo staviti na stranu legende o propovijedanju milosti koja dopušta sve, čak i besplodnost. Isus Krist je bio jasan – ako tvrdimo da smo njegovi,

✦ **Ako se odmaknemo od živog odnosa s Isusom Kristom, postat ćemo površni i religiozni kršćani te prestati rađati rod za njega. Tada će nas Bog Otac morati ukloniti s trsa.**

ako smo „čisti zbog riječi koji nam je rekao“ (Ivan 15:3), ako prebivamo u njemu, rod mora uslijediti i mora biti vidljiv.

Druga vrsta vjernika su oni koji donošaju roda. Krist ponekad mora, kroz određene situacije, odrezati naše grane na mladici koje nisu toliko rodne, kako bi ostale mogle biti zdrave. On to naziva pročišćavanje, što drugim riječima znači da nas Bog mora disciplinirati ponekad kako bi osnažio naš karakter i našu vjeru te kako bismo naposljetku donášali još više roda. U konačnici, Bog očekuje rod, stoga budimo spremni na rezanje ili pročišćavanje, jer status quo nije dopušten!

2. SAMO PREBIVANJE UKRISTU MOŽE DONIJETI ŽIVOT – ODNOSNO ROD KOJI BOG OČEKUJE.

✦ **Vjernici koji ne prebivaju u Kristu i koji ne donose roda, ne samo da su za njega bezvrijedni već mogu zaraziti i ostatak trsa. Krist ponekad mora, kroz određene situacije, odrezati naše grane na mladici koje nisu toliko rodne, kako bi ostale mogle biti zdrave.**

„Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.... ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam. Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.“ (Ivan 15:5,7-8)

Problem na koji nailazimo jest da pokušavamo u svojoj snazi, bez živog zajedništva s Kristom biti dobri, iskreni ljudi i činiti ono što je dobro. Krist nije rekao da bismo se u svojoj vlastitoj snazi trebali truditi biti sve bolji, već je jasno rekao da je jedini način dobrog i plodnosnog života – ostati blizu njega, poput mladice pricijepjene na trs. Izvan Krista, naš trud je uzaludan. Umjesto pravog ploda, rodit ćemo kao Izrael u Hošeino vrijeme: „plod zablude“, jer bez Krista ćemo rađati rodnom koji nije od njega. Bez Krista nismo Kristovi. Izrael je „orao bezbožnost, žeo bezakonje i jeo plod prijevare.“ (Hošea 10:13) To se isto može desiti nama koji nismo blizu Krista. Možemo jednostavno početi gubiti Kristov život i početi rađati plodove tijela.

Govoreći o plodovima koji proizlaze iz prebivanja u njemu, Krist nije mislio nužno na rod spasenja duša, što samo po sebi i jest jedan od plodova, već je podrazumijevao i

ostale plodove koje je jasno spomenuo. Poput, primjerice, „uslišane molitve.“ Rekao je da ako ostanemo u njemu da ga možemo tražiti što god želimo i da ćemo to dobiti: „Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.“ (Ivan 15:7) Drugim riječima, ako ne prebivamo u njemu, naše molitve neće biti uslišane, ali ako prebivamo; plod će se očitovati u uslišanoj molitvi.

Također je jedan od plodova prebivanja u njemu – radost. Krist je rekao: „Ovo vam rekoh da radost moja bude u vama te da radost vaša bude potpuna!“ (Ivan 15:11) Kada sve ide kako treba, uvijek se osjećamo dobro, vrlo dobro; a kada se pojave kakve poteškoće, tada često padnemo u depresiju. No upravo se prava radost uvijek uzdiže iznad valova okolnosti, jer radost dolazi iz prebivanja s Isusom Kristom, a ne promjenom okolnosti. Kada su naši životi isprepleteni s njegovim, on će nam uvijek pomoći kroz teška vremena bez da padnemo nisko u depresiju ili pak počnemo stremiti prema lažnim visokim i dobrim osjećajima. Zato je bitno svakodnevno živjeti s njim, jer će nas to uvijek držati radosnima bez obzira na okolnosti.

Osim toga, tu su plodovi koji je opisao apostol

Pavao u Galaćanima, poput: ljubavi, radosti, mira, strpljivosti, blagosti, dobrote, vjernosti, krotkosti te uzdržljivosti (Galaćanima 5:22) ili pak plodovi koje opisuje Petar kada kaže da nas je „njegova božanska snaga obdarila svime što je potrebno za život i pobožnost... vjera, poštenje, znanje, uzdržljivost, postojanost, pobožnost, bratska ljubav.“ (2 Petrova 1:5-7)

Naš napor bez prebivanja u Kristu može donijeti samo beživotvornu besplodnu religioznost koja neće moći roditi pravog roda za Krista. Samo prebivanje u Kristu može donijeti rod na Očevu slavu i na dobrobit drugih oko nas, koji će vidjeti prema plodovima da smo Kristovi učenici, a ne zato što odlazimo u crkvu.

Praktično govoreći, prebivanje u Kristu znači da imamo živo zajedništvo s njim; da

✦ **Krist nije rekao da bismo se u svojoj vlastitoj snazi trebali truditi biti sve bolji, već je jasno rekao da jedini je način dobrog i plodnosnog života – ostati blizu njega, poput mladice pricijepljene na trs.**

vjerujemo kako je on Božji Sin; „Tko priznaje da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu i on u Bogu“ (1 Ivanova 4:15); da ga prihvaćamo kao Spasitelja i Gospodina: „A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja“ (Ivan 1:12); da činimo ono što nam kaže: „Tko vrši njegove zapovijedi, ostaje u Bogu i Bog u njemu. I po tome, po Duhu što nam ga dade, spoznajemo da on ostaje u nama“ (1 Ivanova 3:24); da vjerujemo u evanđelje: „A što se vas tiče, neka ono što ste od početka čuli ostane u vama! Ako ono što ste od početka čuli ostane u vama, vi ćete ostati u s Sinu i u Ocu“ (1 Ivanova 2:24) i nastavimo živjeti i hodati u ljubavi te u zajednišvu s ostalim vjernicima u Kristovom tijelu: „Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!“ (Ivan 15:12). Samo kada prebivamo u njemu, moći ćemo prakticirati požrtvovnu ljubav.

✦ Svjedoci smo da nas ljudi često odbacuju bez obzira na dobre i velike promjene koje se dešavaju u nama, i to baš onda kada počnemo prebivati u Kristu! Razlog tome je što ne žele doći k svjetlu i jer ne poznaju Boga.

3. SAMO PREBIVANJE U KRISTU NAS MOŽE ODRŽATI POSTOJANIMA POD PRITISCIMA SVIJETA.

„Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas! Kad biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio svoje. Budući da ne pripadate svijetu – ja vas izabrah od svijeta zato vas svijet mrzi. Sjetite se riječi koju vam rekoh: »Nije sluga veći od svoga gospodara!« Ako su mene progonili, i vas će progoniti... Ovo vam rekoh da se ne biste pokolebali.“ (Ivan 15:18; 16:1)

Problem prihvaćenosti je veliki problem. Mišljenja sam da se ovakva poruka ne propovijeda često, ali u nama prirodno postoji želja da se svidimo drugima misleći da će nas drugi prihvatiti bolje kada se promijenimo, radi Krista. No, svjedoci smo da nas ljudi često odbacuju bez obzira na dobre i velike promjene koje se dešavaju u nama, i to baš onda kada počnemo prebivati u Kristu! Razlog tome je što ne žele doći k svjetlu i jer ne poznaju Boga. Krist nam je jasno rekao da nismo veći od njega i da ćemo biti progonjeni kao on; ponekad i bez razloga: „...ali ovo biva da se ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: »Mrzili su me bez razloga«“ (Ivan 15:25)

Stvar je u tome da mi ne pripadamo svijetu i

vrснаžena

gost govornik

*Crkva cjelovitog evanđelja,
Zagreb / 25. i 26. rujna 2009.
petak i subota u 17 sati*

DOLORES LOZANO DEL JESUS

ne moramo se truditi da nas svijet prihvati. A problem današnjeg kršćanstva, crkve i vjernika je što čine kompromise u ime nekakve ljubavi kako bi olakšali pritisak i bili prihvaćeni od strane svijeta, kako bi imali mir s ljudima oko sebe. Smatram da se kršćanstvo ponekad doživljava kao alternativna miroljubiva religija. Naravno, ono nije agresivno u smislu ljudske agresivnosti, ali nije niti samo jedna vrsta alternative, već je slijedenje jedinog Boga – Isusa Krista, koji nije o tome govorio kao o jednoj od religija koja spaja svijet u ljubavi i miru. Štoviše, slijediti Krista može podijeliti obitelji, donijeti progonstvo, izrugivanje, neprihvatanje i slične posljedice.

A što je s nama? Mi se također ponekad ne volimo osjećati odbačenima i zbog čega učinimo razne kompromise. Umjesto da prebivamo u

Kristu koji nam je obećao dati Duha Svetoga kao branitelja i tješitelja u svakoj okolnosti, mi u svojoj snazi i mudrosti ne izdržavamo pritisak ljudi oko nas i zato činimo kompromise s ukućanima, poslodavcima, odnosno sa svijetom.

★ Naš napor bez prebivanja u Kristu može donijeti samo beživotvornu besplodnu religioznost koja neće moći roditi pravog roda za Krista. Samo prebivanje u Kristu može donijeti rod na Očevu slavu i na dobrobit drugih oko nas, koji će vidjeti prema plodovima da smo Kristovi učenici, a ne zato što odlazimo u crkvu.

Sve samo da budemo prihvaćeni i preplavljeni svojim radosnim emocijama.

Iako se možemo dobro osjećati, stvarnost može biti surova – da Krist ne prebiva u nama. Samo vjernici koji prebivaju s Kristom i koji su puni Svetog Duha, moći će izdržati pritiske koji se neće moći izbjeći ako žive s njim, jer je on sam rekao da će doći „čas kada će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi. A to će činiti jer nisu upoznali ni Oca ni mene.“ (Ivan 15:2-3).

Jedini spas od rezanja, jedini spas u pritiscima, jedino rješenje za nas i svijet oko nas je da prebivamo u Kristu. Izvan njega nema spasenja, života, radosti i mira! Izvan njega je samo mrtva religija koja dobrim djelima i prihvaćanjem od svijeta želi donijeti dobre i lažne osjećaje mira. Zato ostanimo u njemu, prebivajmo u njemu. Ostanimo čvrsto s Kristom bez obzira na okolnosti i ohrabrimo

se! Na kraju krajeva – on je pobjedio svijet! Nije nas ostavio same u borbi, zašto nam je i rekao: „Ovo vam rekoh, da u meni imate mir – u svijetu ćete imati patnju. Ali ohrabrite se: ja sam pobjedio svijet!“ (Ivan 16:33) On je pobjednik u čijoj snazi možemo proslaviti nebeskog Oca i donijeti pravi rod za vječnost!

✦ Jedini spas od rezanja, jedini spas u pritiscima, jedino rješenje za nas i svijet oko nas je da prebivamo u Kristu. Izvan njega je samo mrtva religija koja dobrim djelima i prihvaćanjem od svijeta želi donijeti dobre i lažne osjećaje mira. Zato ostanimo u njemu, prebivajmo u njemu – on je pobjedio svijet!

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Hrvatski proizvod

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".